

om at kunne uddannes som Maskiningeniør. Man har ment, at det at tage den udvidede Maskinisteksamen skulde give Adgang til at kalde sig Ingeniør, men det vilde være i allerhøjeste Grad uheldigt, idet man derved, om jeg saa maa sige, kom til at smykke sig med en Fjer, som man ikke havde fortjent. Det vilde give Anledning til Forveksling. Det er det, antager jeg, der har ført det andet Ting ind paa at skabe en Maskiningeniørekksamen med de Krav, der virkelig bør stilles til en saadan. Det er indlysende, at der til en Mand, der skal være første Maskinmester om Bord i et Skib som „Oscar den II.,” med Rette kan stilles langt større Krav end til en første Maskinmester i de store Fragtdampere. Man maa huske paa de mange Menneskeliv, der ere betroede i en saadan Mands Haand. Det vilde være heldigt, om man her i Danmark kunde naa op til at faa en saadan Topuddannelse, vel at mærke, kun naar de Krav, der stilles, ere saadanne, at de fuldt ud opfylde de Forventninger, som Titlen vækker.

Mortensen: Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Svar om, at baade den bedre Haandværksuddannelse og Spørgsmaalet om Fyringen vil blive taget op paa Sønæringsloven. Jeg er klar over, at det kan have sine Vanskeligheder at indføre det her, og at det maaske nok hører hjemme et andet Sted. Jeg har kun villet paapege, at det for mig er noget af det allervigtigste. Derimod kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister angaaende Skibsmaskiningeniørerne. Det staar for mig saaledes, at man maa stille de yderste Fordringer, som man behøver at stille til en Mand, der skal passe en Maskine i et stort Skib, til den, der tager den udvidede Maskinisteksamen. Det er ikke overvældende, det kan man meget godt kræve, og saa har han Betingelserne for at kunne fare med et hvilket som helst Dampskib i en hvilken-som helst Fart, og der behøves ikke nogen særlig Klasse dertil. Der er ingen Grund til at skabe dette nye Trin paa Maskinmesterstigen. Og som jeg paapegede før ved at citere Maskinmesterforeningens Skrivelse, er det heller ikke dens Ønske. Den har ønsket at faa Benævnelsen Ingeniør. Jeg er enig i, at det er uheldigt at give denne Benævnelse, der kan komme til at betegne noget andet, end Meningen er.

I de andre Spørgsmaal skal jeg ikke fordybe mig. Jeg vil kun sige, at for mig betyder, som nævnt, den lille Prøve for Motorpasning ikke stort. Jeg skal ikke

indvende noget imod, at man indfører den, men kun maa man saa ogsaa i denne Lov — det behøver ikke at vente til Sønæringsloven — indføre som et absolut Krav, at Kendskab til store Skibsmotorers Bygning og Betjening bør fordres af den, der tager almindelig Maskinisteksamen. Det bør staa i Loven, det behøver ikke at indføres ved kgl. Resolution, det kan meget godt sættes ind i Loven.

H. Neergaard: Jeg tror, at den højtærede Minister har ganske Ret i, at 3 Aar er tilstrækkeligt til Uddannelsestid, men saa skal der naturligvis indføres bestemte Regler for, hvad der skal læres, for en almindelig Læredreng paa et Værksted, hvor der arbejdes i Specialiteter, lærer ikke det, der er nødvendigt til denne Eksamen. Han bliver ikke saa dygtig en Skruestikarbejder, som er nødvendigt som Grundlag for en Maskinmesters Arbejde. Men naar man fik en fornuftig og godt gennemtænkt Anordning om, hvad der skulde læres paa Værkstedet, mener ogsaa jeg, at 3 Aar ere tilstrækkelige.

Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale det samme som jeg med Hensyn til Maskiningeniørekksamen, at den skulde være saa stram, at den virkelig betød saa meget, at den kom til at svare til Navnet. Men jeg er lige ved at tro, at for en Maskinmester er det ikke nødvendigt at lære f. Eks. højere Matematik — det er derimod ganske nødvendigt, saa snart en Mand skal kalde sig Ingeniør —, og derfor antager jeg, at denne Eksamen, overensstemmende med den højtærede Ministers Udtalelser, i Virkeligheden er temmelig overflødig. Men som sagt, hvis den skal blive staaende kan jeg gaa med dertil, dersom Fordringerne til den blive stillede saa skarpe, at de dække Navnet. Skulde det blive gennemført, ville Ingeniørerne, som have faaet Uddannelse paa Polyteknisk Lærestanstalt, være nødte til at søge at faa deres Navn forandret. Der er ogsaa i de senere Tider gjort et Arbejde i denne Retning. For Øjeblikket er der saaledes nedsat et Fællesudvalg mellem „Dansk Ingeniørforening”s Ledelse og Polyteknisk Lærestanstalts Lærerraad om at søge bestemte Betegnelser for en Ingeniør fra en Højskole, paa lignende Maade, som man har det i Tyskland. I Tyskland kaldes en Ingeniør, der er uddannet paa Højskole, Diplomingeniør. Saafremt dette Lovforslag skulde blive ophøjet til Lov i denne Skikkelse, vil det være et Plus yderligere for Nød-